Tek başına bir ordu

Yazan ve Çizen: Cürbüz Azak

DELİ BALTA

Yıl 2 • Sayı 39 • 1 Eylül 1984 • 20 TL

DELİ BALTA'dan sizlere

Karındaşlarım,
Bizler için tasalanmayasız. Biraz sonra maceramızı okuyacak, zor durumda olduğumuzu göreceksiniz. Amma biz, namüsait hallerde de metin olmasını bilir, Hakka tevekkül eyleriz. "Neylerse güzel eyler". Düşmanların kalleşliği, şaşılacak şey değildir. Mertlik ederse şaşarız! Onlar, hâbis zevkleri için tezgâhladıkları tuzaklarının başında sabırsızlanadursun, biz, biraz mâziye dönelim: Dedem Osman hân, 1326'da Söğüt'de vefât eyleyince Bursa'ya defnolundu. İmdi oradadır. Cesur, zeki, cömerd ve tam bir müslüman olan Osman hân'ım, şeyhi Edebâlî hazretlerinin kızcağızı ile izdivac eyleyip, bundan sultân Orhan ve Alâüddîn pâşa oldu. Şerefli ömrü, rum kâfirleri ile savaş etmekle ve islâmiyeti yaymakla geçti. Hemi de, müslüman kulların rahatı, huzuru için çalıştı. Bu fâni dünyadan göç eyleyeceği dem, Orhan beyime bir vasiyet yolladı. İnsan hukukuna gönülden bağlılığını idrak etmeniz için bize kadar gelen mübarek vasiyetlerini sizlere okuyayım:

"Allahü teâlânın emirlerine muhâlif bir iş işlemeyesin! Bilmediğini islâm ulemâsından sorup anlıyasın! İyice bilmeyince bir işe başlamayasın! Sana itâ'at edenleri hoş tutasın! Askerine in'âmı, ihsânı eksik etmiyesin ki, insan ihsânın kulcağızıdır. Zâlim olma! Âlemi adâletle şenlendir ve Allah için cihâdı terk etmiyerek beni şâd et! Ulemâya ri'âyet eyle ki, dîn işleri nizâm bulsun! Nerede bir ilim ehli duyarsan, ona rağbet, ikbâl ve hilm göster! Askerine ve malına gurûr getirip, dîn ehlinden uzaklaşma! Bizim mesleğimiz Allah yoludur ve maksadımız Allah'ın dînini yaymaktır. Yoksa, kuru gavga ve cihângirlik da'vâsı değildir. Sana da bunlar yaraşır. Dâimâ herkese ihsânda bulun! Memleket işlerini noksânsız gör! Hepinizi Allahü teâlâya emânet ediyorum".

Nasıl, muvaffâkiyetimizin sırrını anladınız mı? Sultândan sultâna intikal eden bu vasiyet-i şahâne, biz askerin yegâne parolasıdır.

★ ★ ★

Cemâlimizi çizip gönderen küçük kardeşlerimiz ile layık olmadığımız iltifatlarla bizleri mesrûr eden kadirşinas okuyucularıma ayrı ayrı teşekkür eder, hepinizi selâmlarım.

DELİ BALTA

Her ayın 1'inde ve 15'inde çıkar

Yıl 2 • Sayı 39 • 1 Eylül 1984

İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. adına sahibi: ENVER ÖREN

Sorumlu Yayın Müdürü: RAHİM ER ● Yazı İşleri Müdürü: ŞABAN ÇİBİR ● Teknik Müdür: SITKI KAZANCI ● ADRES: Deli Balta çizgi roman dergisi, Nuruosmaniye Caddesi No: 17/1-14 Cağaloğlu-İstanbul ● Tel: 526 31 46 ● Telex: 22000 yuas-tr ● BASKI: Hizmet Gazetecilik ve Matbaacılık Ltd. Şti İstanbul ● DAĞITIM: Hür Holding A.Ş. ● ABONE ÜCRETİ Yıllık (24 Sayı) 480.-TL Bir yıldan az abone kaydı yapılmaz ● Yurt dışı abone ücreti 10 D.M. ● İLÂN TARİFESİ: Arka kapak 200.000.- TL. Kapak içi 150.000.- TL. Abone ve eski sayıları isteme servisi: 524 57 86 - 524 57 87 Fatih Caddesi 158/1 Fatih-İstanbul ● POSTA ÇEK No: 135 12-7 ● TELİF HAKKI: İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. ● Bu dergi, Türkiye Gazetesi Yayın Topluluğuna dahildir.

Şimdi Kara Gemi'de kara yüreklilerin sevinç çığlıkları vardı. Deniz evcil bir aslan yavrusu oluvermişti...
DELİ BALTA KENDİ ARKADAŞINI ÖLDÜRECEK NE GÜZEL!
REİSLERİ DE DAHA SONRA DELİ BALTA'YI BOĞACAK! BUGÜN ÇOK GÜZEL GEÇECEK ÇOCUKLAR!
Korsanların eğlencesi başlıyordu. Önce, köse'nin kollarını arkaya bağlayıp sımsıkı sardılar. Köse'nin yapacak bir şeyi yoktu. Artık işi oluruna bırakmıştı...
BİZİ KIZDIRMAZSANIZ RAHAT ÖLÜRSÜNÜZ!
BU GÖSTERİ İÇİN HEPİNİZDEN BİRER FRANK ALACAĞIM. HER YERDE VAR, BÖYLESİ YOK!
Biri yamuk yumuk mırıldandı...
HER GÜN VERİRİM! HER GÜN YAP GÖSTERİYİ!
TÜRKLER ÖMÜR BOYU DÜŞÜNSE BU İŞKENCEYİ BULAMAZLAR! ÖĞRENMEĞE DE VAKİTLERİ YETMEYECEK!
CAHİLDİR ONLAR. MODERN İŞKENCEYİ BİLMEZLER!
23

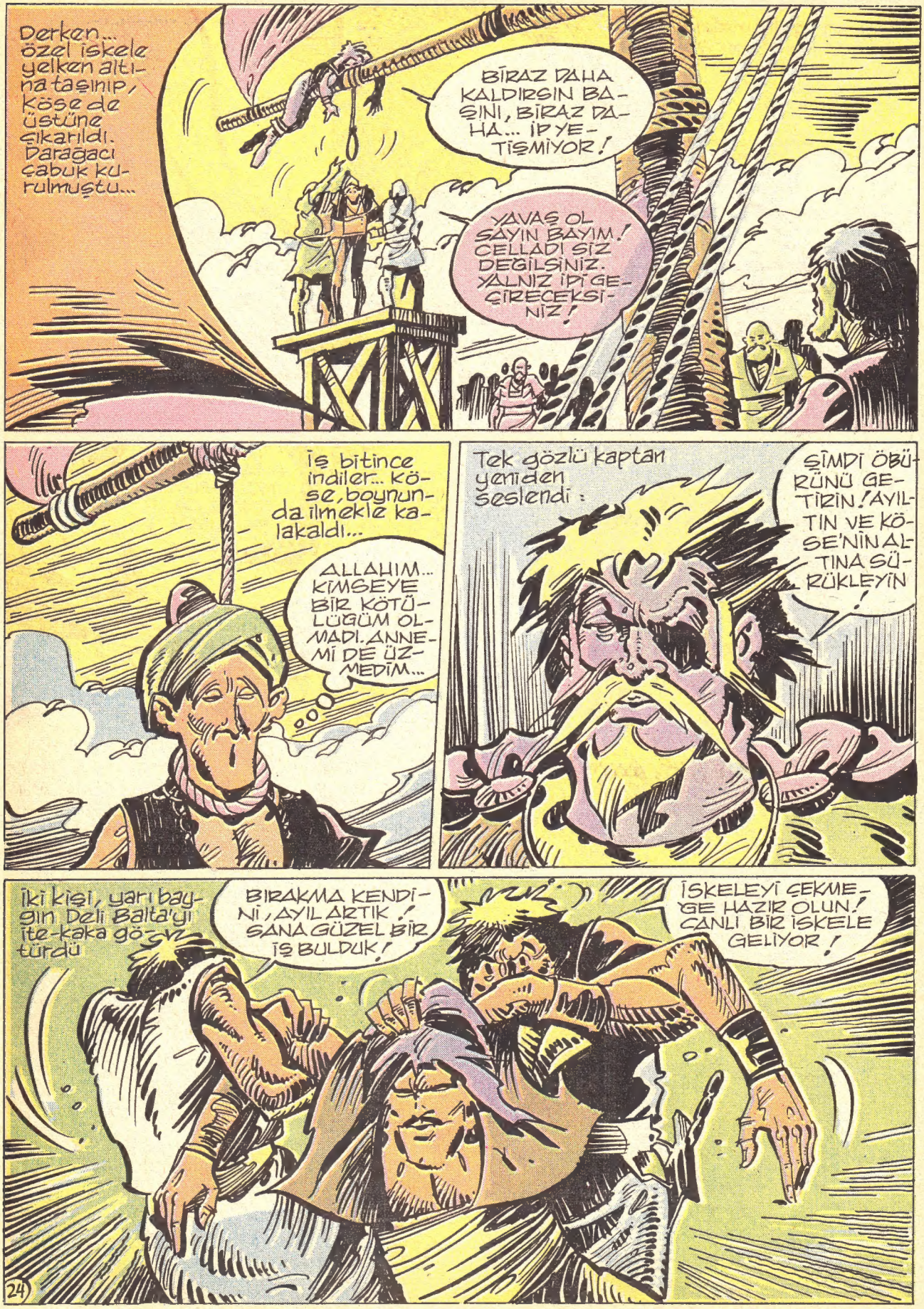
Derken... özel iskele yelken altına taşınıp, köse de üstüne çıkarıldı. Darağacı çabuk kurulmuştu...
BİRAZ DAHA KALDIRSIN BAŞINI, BİRAZ DAHA... İP YETİŞMİYOR!
YAVAŞ OL SAYIN BAYIM! CELLADI SİZ DEĞİLSİNİZ. YALNIZ İPİ GEÇİRECEKSİNİZ!
İş bitince indiler... köse, boynunda ilmekle kalakaldı...
ALLAHIM... KİMSEYE BİR KÖTÜLÜĞÜM OLMADI. ANNEMİ DE ÜZMEDİM...
Tek gözlü kaptan yeniden seslendi:
ŞİMDİ ÖBÜRÜNÜ GETİRİN! AYILTIN VE KÖSE'NİN ALTINA SÜRÜKLEYİN!
İki kişi, yarı baygın Deli Balta'yı ite-kaka götürdü
BIRAKMA KENDİNİ, AYIL ARTIK! SANA GÜZEL BİR İŞ BULDUK!
İSKELEYİ ÇEKMEGE HAZIR OLUN! CANLI BİR İSKELE GELİYOR!
24

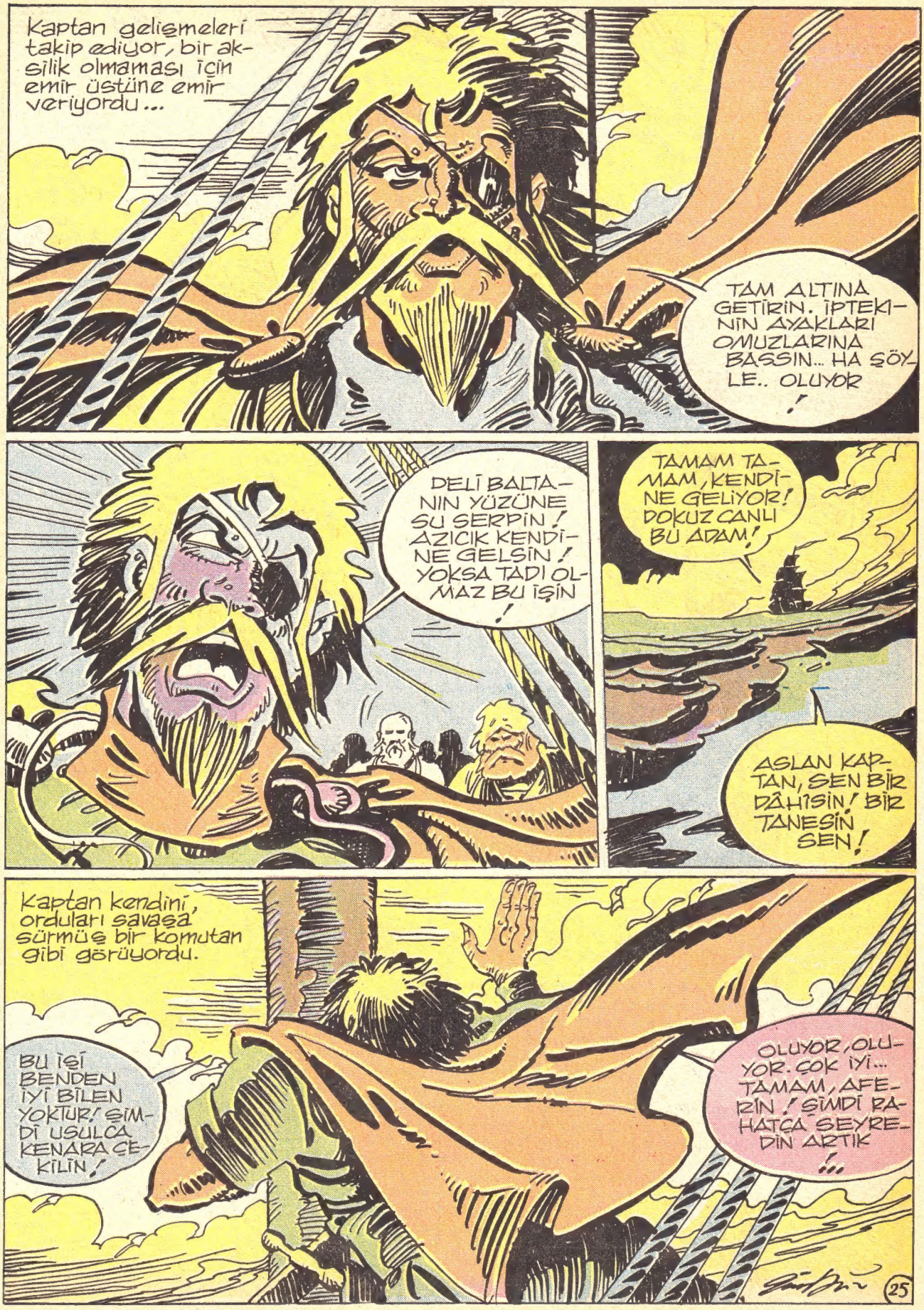
Kaptan gelişmeleri takip ediyor, bir aksilik olmaması için emir üstüne emir veriyordu...
TAM ALTINA GETİRİN. İPTEKİNİN AYAKLARI OMUZLARINA BASSIN... HA SÖYLE.. OLUYOR!
DELİ BALTANIN YÜZÜNE SU SERPİN! AZICIK KENDİNE GELSİN! YOKSA TADI OLMAZ BU İŞİN!
TAMAM TAMAM, KENDİNE GELİYOR! DOKUZ CANLI BU ADAM!
ASLAN KAPTAN, SEN BİR DÂHİSİN! BİR TANESİN SEN!
Kaptan kendini, orduları savaşa sürmüş bir komutan gibi görüyordu.
BU İŞİ BENDEN İYİ BİLEN YOKTUR! ŞİMDİ USULCA KENARA ÇEKİLİN!
OLUYOR, OLUYOR. ÇOK İYİ... TAMAM, AFERİN! ŞİMDİ RAHATÇA SEYREDİN ARTIK!..

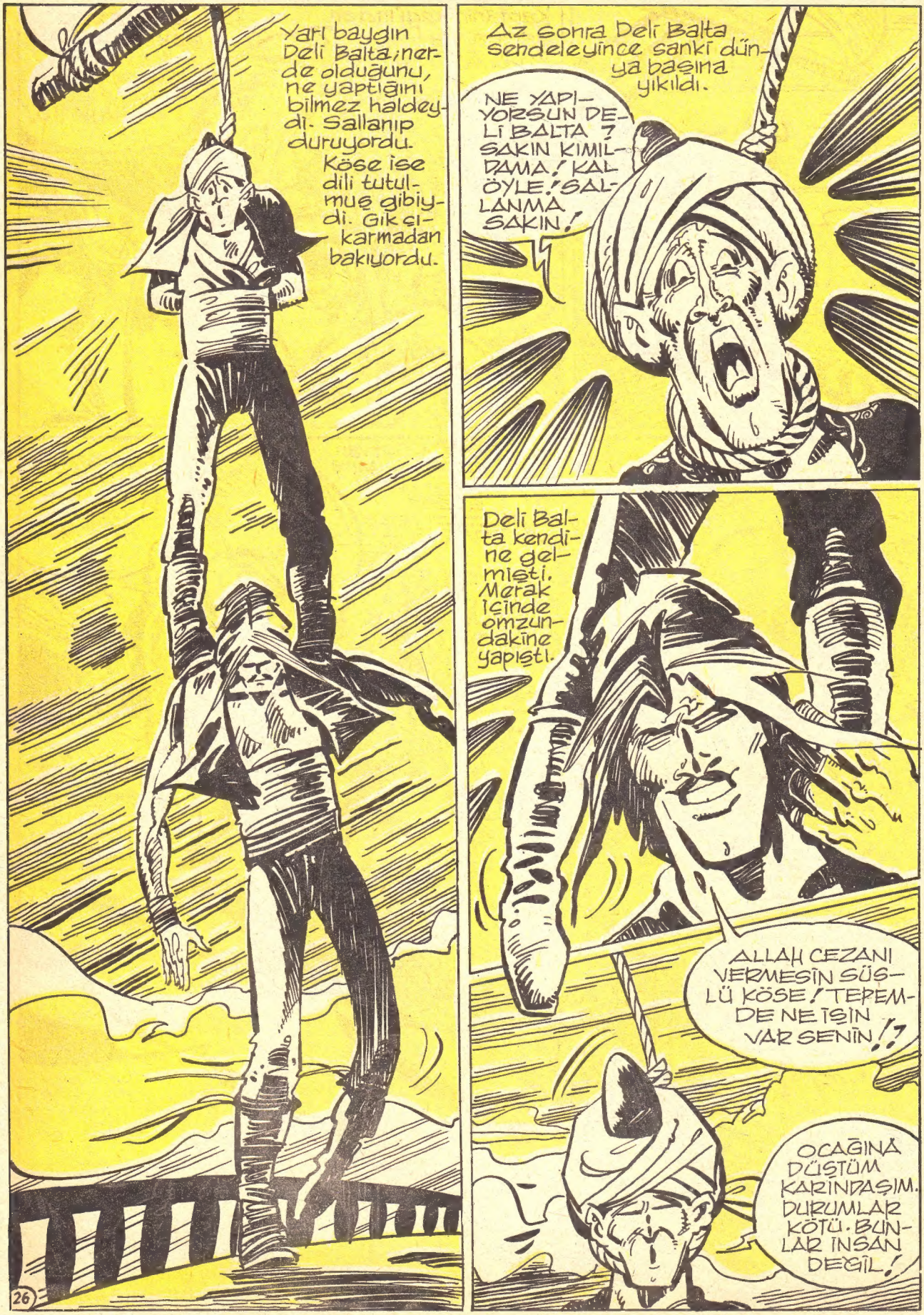
Yarı baygın Deli Balta; nerde olduğunu, ne yaptığını bilmez haldeydi. Sallanıp duruyordu.
Köse ise dili tutulmuş gibiydi. Gıkçıkarmadan bakıyordu.
Az sonra Deli Balta sendeleyince sanki dünya başına yıkıldı.
NE YAPIYORSUN DELİ BALTA? SAKIN KIMILDAMA! KAL ÖYLE! SALLANMA SAKIN!
Deli Balta kendine gelmişti. Merak içinde omzundakine yapıştı.
ALLAH CEZANI VERMESİN SÜSLÜ KÖSE! TEPEMDE NE İŞİN VAR SENİN!?
OCAĞINA DÜŞTÜM KARINDAŞIM. DURUMLAR KÖTÜ. BUNLAR İNSAN DEĞİL!

OLDUĞUN YERDE KAL! ASTILAR BENİ, YAKTILAR YİĞİDİM!
Kaptanın keyfinden yanına varılmıyordu.
ŞU ZEVKE BAKIN! ALTTAKİ YORULANA KADAR GÖSTERİ DEVAM EDECEK-HA HA HO!
Tayfalar da gülüşüp şakalaşıyordu.
HEEYY! AYI SERVAN! BU TÜRKLER NE YAPIYOR, MERAK ETTİM NE OLUR DOĞRUYU SÖYLE!
Servan o yana baktı
NE YAPACAKLAR? HARMANDALI OYNUYORLAR!
DAVUL ZURNA YOK AMA, İDARE ETSİNLER... NASIL OLSA SON OYUNLARI!
Böylece iki-üç saat geçti. Deli Balta hiç bir yere kımıldayamıyordu...
Köse ise durmadan dua ediyordu. Sabit Reis de bağlı olduğu yerden bu manzarayı görünce neredeyse üzüntüden ölecekti... Dişlerini sıkıp gözlerini yumdu...

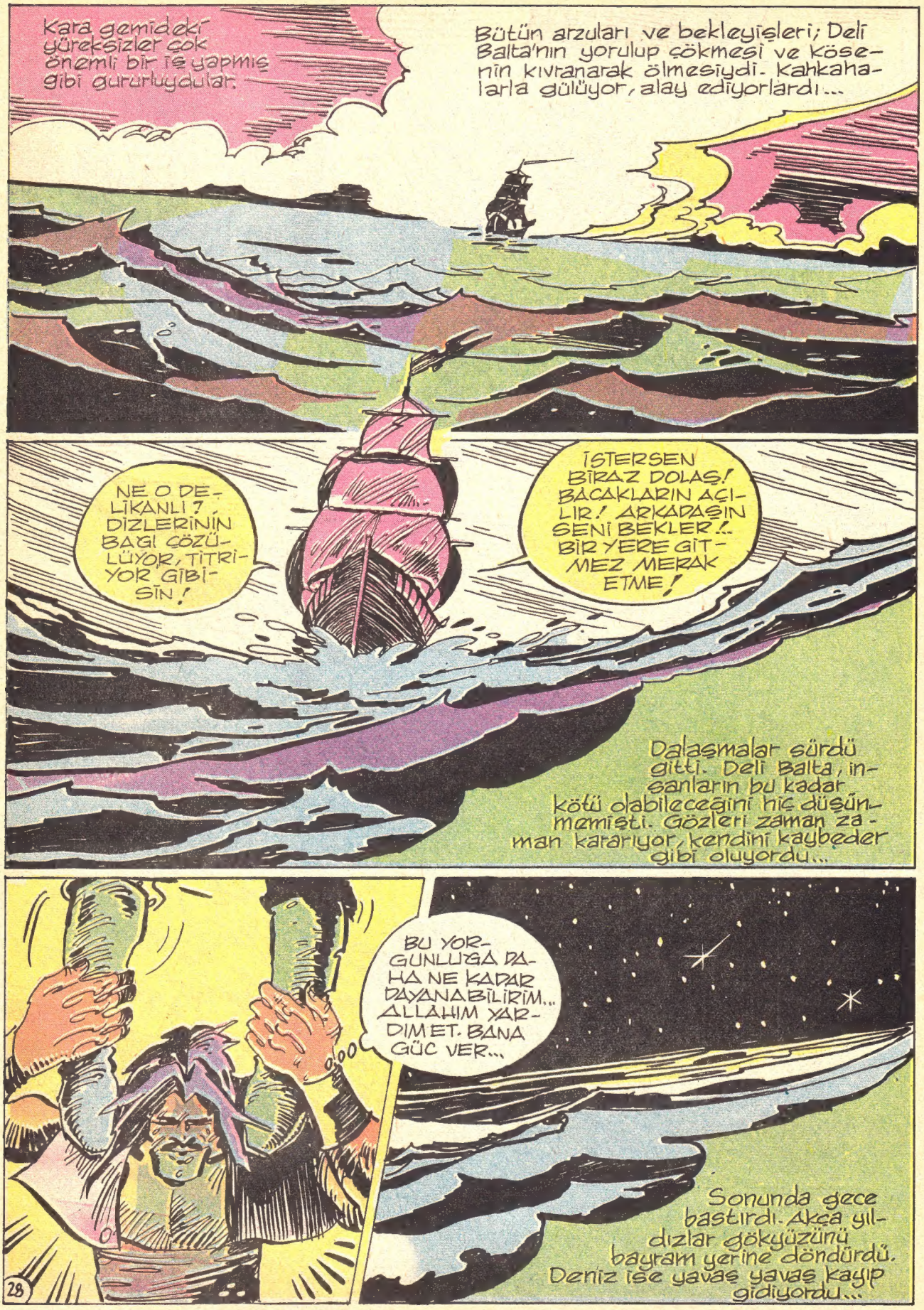
Kara gemideki yüreksizler çok önemli bir iş yapmış gibi gururluydular.
Bütün arzuları ve bekleyişleri; Deli Balta'nın yorulup çökmesi ve kösenin kıvranarak ölmesiydi. Kahkahalarla gülüyor, alay ediyorlardı...
NE O DELİKANLI? DİZLERİNİN BAĞI ÇÖZÜLÜYOR, TİTRİYOR GİBİSİN!
İSTERSEN BİRAZ DOLAŞ! BACAKLARIN AÇILIR! ARKADAŞIN SENİ BEKLER!.. BİR YERE GİTMEZ MERAK ETME!
Dalaşmalar sürdü gitti. Deli Balta, insanların bu kadar kötü olabileceğini hiç düşünmemişti. Gözleri zaman zaman kararıyor, kendini kaybeder gibi oluyordu...
BU YORGUNLUĞA DAHA NE KADAR DAYANABİLİRİM... ALLAHIM YARDIMET. BANA GÜÇ VER...
Sonunda gece bastırdı. Akça yıldızlar gökyüzünü bayram yerine döndürdü. Deniz ise yavaş yavaş kayıp gidiyordu...

Sabit Reisin çektikleri de az değildi. Boynu, göğsü ve elleri sımsıkı bağlıydı. Deli Balta'nın her an yorgunluktan çökebileceği ve Köse'nin boğulacağı korkusuyla mahvoluyordu. Deli Balta'yı tanıyordu, ama daha ne kadar dayanabilirdi?..

BİZ BÖYLE ÇİRKİN BİR ŞEKİLDE Mİ ÖLECEKTİK?.. HEY GİDİ DELİ BALTA... DAYAN KARDEŞİM...

O YANA BAKMASAM DAHA İYİ... KEŞKE BİR ŞEYLER YAPABİLSEM...

Ay da gökteki yerini aldı. Gece ilerledikçe dalgalar da irileşmeğe koyuldu.

Allahtan rüzgar yoktu. Deli Balta'nın bacakları, omzu ve kolları uyuşmuştu... Yüreğinin atışını önce boynunda, sonra damağında ve şakağında hissetti. Yürek tıpırtıları beyninde güm güm ötmeğe başlamıştı.

Serendeki nöbetçinin sesiyle kendine geldi

HEY! DAHA ÖLEN YOK MU?

SAHİ, BU İŞ BİRAZ UZAYACAK. BAKMAKTAN YORULDUM.

BENİM DE KEYFİM YOK. BİRAZ UZANSAM İYİ OLACAK!

SEN BUNLARA GÖZ KULAK OL. DAHA SONRA BENİ UYANDIRIRSIN!

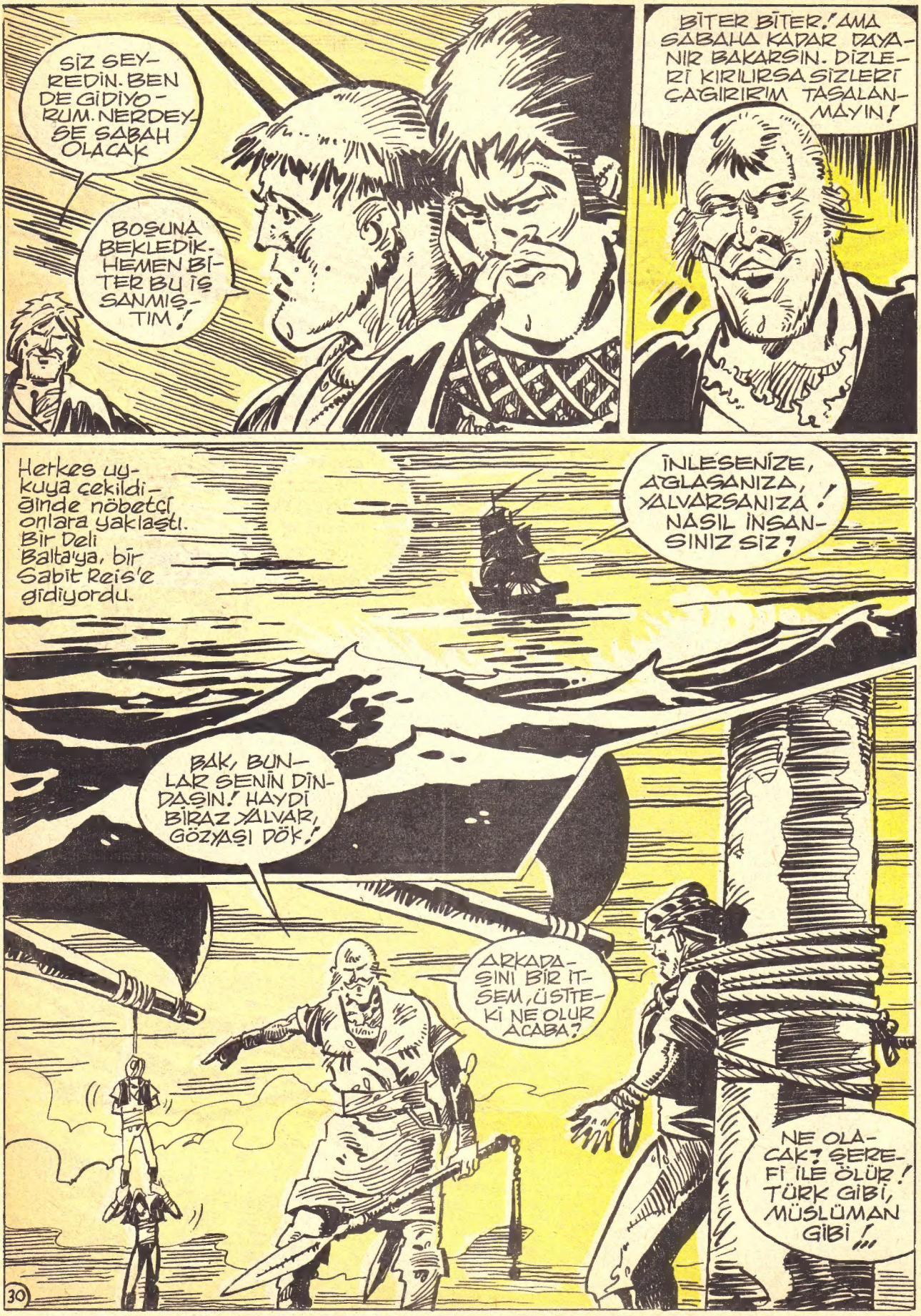
SİZ SEYREDİN. BEN DE GİDİYORUM. NERDEYSE SABAH OLACAK
BOŞUNA BEKLEDİK. HEMEN BİTER BU İŞ SANMIŞTIM!
BİTER BİTER! AMA SABAHA KADAR DAYANIR BAKARSIN. DİZLERİ KIRILIRSA SİZLERİ ÇAĞIRIRIM TASALANMAYIN!
Herkes uykuya çekildiğinde nöbetçi, onlara yaklaştı. Bir Deli Balta'ya, bir Sabit Reis'e gidiyordu.
İNLESENİZE, AĞLASANIZA, YALVARSANIZA! NASIL İNSANSINIZ SİZ?
BAK, BUNLAR SENİN DİNDAŞIN! HAYDİ BİRAZ YALVAR, GÖZYAŞI DÖK!
ARKADAŞINI BİR İTSEM, ÜSTEKİ NE OLUR ACABA?
NE OLACAK? ŞEREFİ İLE ÖLÜR! TÜRK GİBİ, MÜSLÜMAN GİBİ!..

Ay azıcık daha tırmandı. Ipıssız bir Akdeniz gecesinde kara gemi sanki etrafı koklaya koklaya yol alıyordu.

UZUN SAÇLI TÜRK DAHA YORULMADI MI? UNUTMA, BİZE HABER VER!

HİÇ ÜZÜLMEYİN! DÜŞERLE DÜŞMEZ HERKESİ UYANDIRACAĞIM!..

HEY! SABİT REİS! BİRAZ BU YANA BAKTA, DOSTLARINA İKİ LÂF ET!

BU YAPTIKLARINIZ YANINIZA KÂR KALMAYACAK. GÖRECEKSİN!

Sabit Reis, üzüntüden perişan olmuştu. Gözlerini tekrar yumdu...

ALLAHIM, BANA ŞUUR VE SABIR VER...

Serendeki nöbetçi de olur olmaz zamanda bağırıp duruyordu.

NE VAKİT ÖLECEK BUNLAR? ONLARA BAKMAKTAN UFKU GÖZLÜYEMİYORUM!

KAPTANIN DEDİĞİ GİBİ! DOKUZ CANLI BUNLAR! BİZ OLSAK DİRENMEKTEN BIKARDIK!

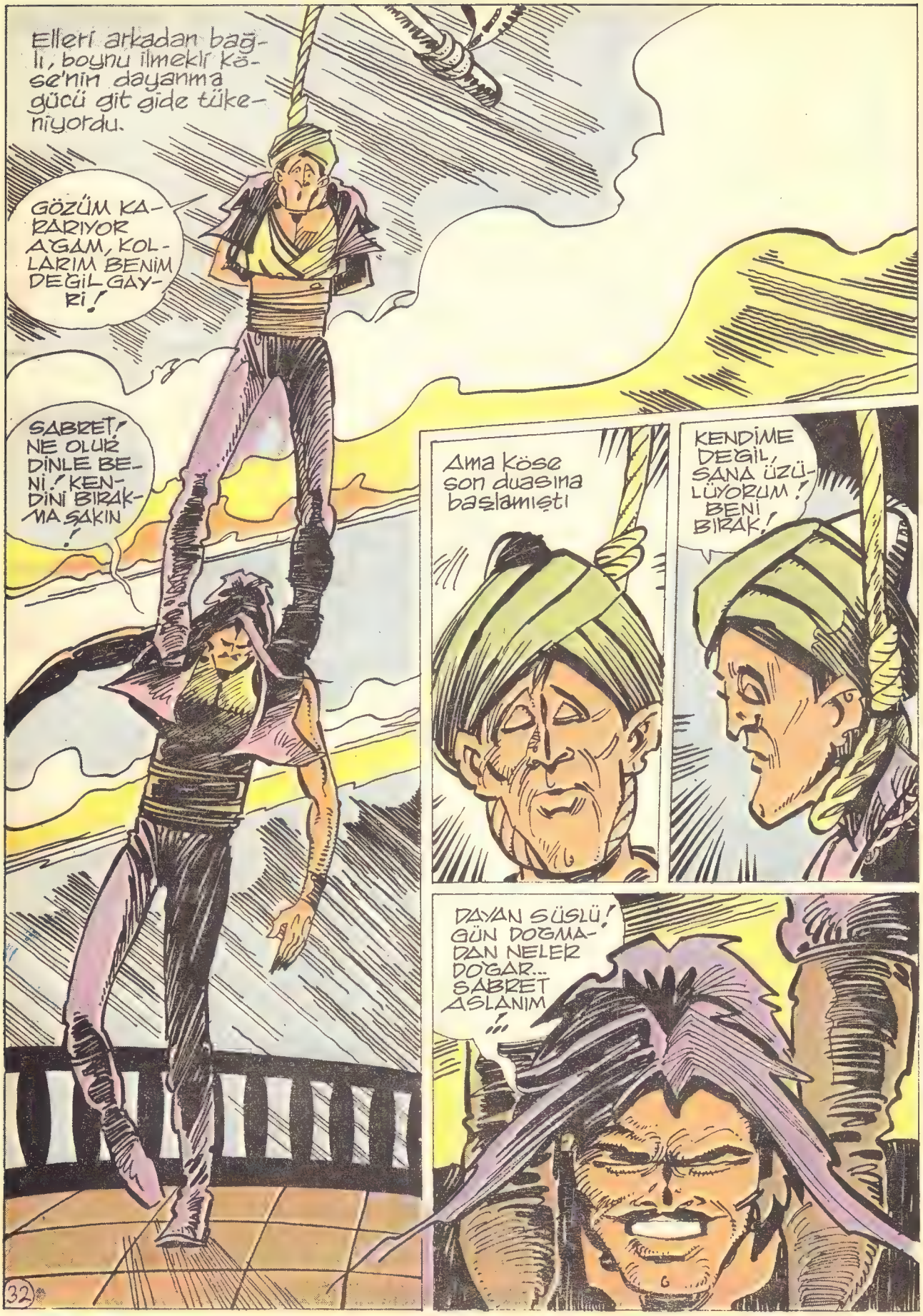
Elleri arkadan bağlı, boynu ilmekli köse'nin dayanma gücü gitgide tükeniyordu.
GÖZÜM KARARIYOR AĞAM, KOLLARIM BENİM DEĞİL GAYRİ!
SABRET! NE OLUR DİNLE BENİ! KENDİNİ BIRAKMA SAKIN!
Ama köse son duasına başlamıştı
KENDİME DEĞİL, SANA ÜZÜLÜYORUM! BENİ BIRAK!
DAYAN SÜSLÜ! GÜN DOĞMADAN NELER DOĞAR... SABRET ASLANIM!!!
32

Gece yarısı çoktan geçmişti. Süslü, zangır zangır titremeğe başladı. Kendini kaybetmek üzereydi.
BU EZİYETE DAHA FAZLA KATLANAMAM AGAM! NE OLUR ÇEKİL ARTIK!
YAPMA KÖSE! MÜSLÜMAN DAYANIKLI OLMALI, CESUR OLMALI...

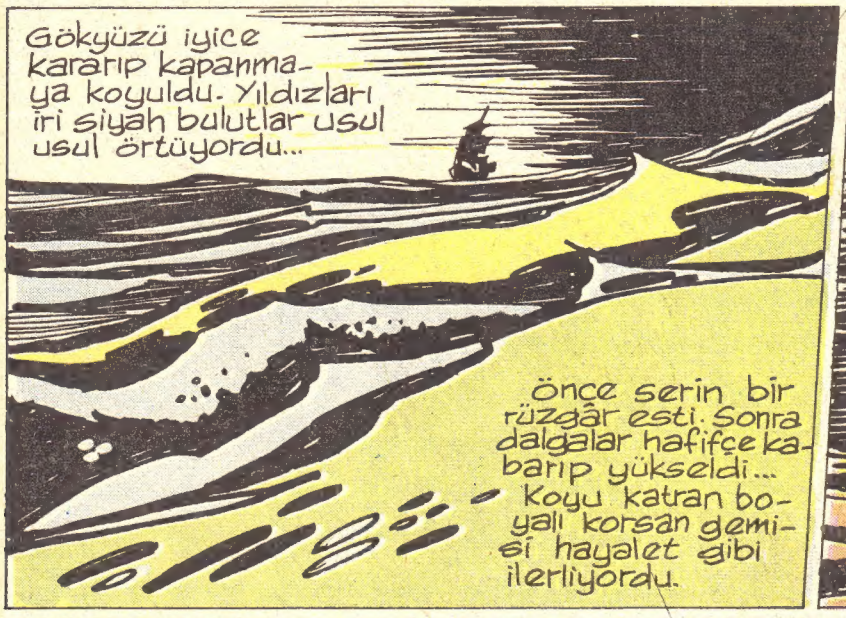
Gökyüzü iyice kararıp kapanmaya koyuldu. Yıldızları iri siyah bulutlar usul usul örtüyordu...
Önce serin bir rüzgâr esti. Sonra dalgalar hafifçe kabarıp yükseldi... Koyu katran boyalı korsan gemisi hayalet gibi ilerliyordu.

Bütün tayfalar uykuya dalmıştı. Akdeniz hep uyanıktı. Nöbetçi, güvertede dolanıp duruyordu...

GİT BAŞIMDAN REZİL! DEFOL KARŞIMDAN!
BAKIYORUM, DİLİN ÇÖZÜLMEĞE BAŞLADI. YAVAŞ OL DAYORULMA!

Kaptanı bir türlü uyku tutmamıştı. Kamarasından çıkıp öfke ile güverteye baktı
KAÇ SAAT GEÇTİ? BUNLAR HÂLÂ YAMAMAGA MI ÇALIŞIYOR?!
DAHA ÖNCE SÖYLEDİM! KİMSE BU İŞKENCEDEN SAĞ ÇIKAMAZ!
Kaptanın gürültüsüne kalkan tayfalar, bir şey oldu zannedip fırlamışlardı...
BUNLAR YILLARCA BÖYLE KALACAK MI YANİ? İŞ ÇOK UZADI!
SABAHA ULAŞAMAZLAR... HEP BÖYLE OLMADI MI? ZAMAN TÜKENİYOR!
DÜŞMEZ ZANNEDERSİN... BİR DE BAKARSIN, GÜM... ÜSTTEKİ ÖLÜR, ÖTEKİ ÇILDIRIR...
FAKAT BUNLAR İNATÇI ÇIKTI... SABAHA KADAR BEKLEYİN...
SONRA YAPACAĞINIZI BİLİYORSUNUZ. ÖNCE, ALTTAKİNİN DİZLERİNİ...
...KIRARSINIZ, SONRA DA BAĞLI DURAN REİSLERİNİ HAKLARSINIZ!

Seçme hikâyeler

Ömer Seyfettin

2

başını vermeyen şehit

Kurban bayramını bugünden yapacağız. Koş! Bana da çabuk topçuyu gönder.

Çavuş, bir eliyle bakır tolgasını tutarak, koştu. Merdivene daldı. Kuru Kadı, uzakta, kara yerin üstünde daha kara bir leke gibi yavaş yavaş ilerleyen düşman alayına dikkatle baktı. Gözlerini küçülttü. Büyülttü. Önlerinde birkaç top da sürüklüyorlardı. Binden fazlaydılar. Oysa, Hisardaki gaziler? Kendisiyle beraber yüz on dört kişi... "Ama, yine haklarından geliriz!" dedi. Uyanan yukarı koşuyordu. Hisar kapısının iyice bağlanmasını emretti. Sarığını, cübbesini, kılıcını, tüfeğini getirtti. İhtiyar topçu gelince, ona da, hemen "haber topları"nı atmasını söyledi. Bu bir adetti. Saldırıya uğrayan bir palanga hemen "işaret topu" atarak etrafındaki kuleleri yardıma çağırdı.

Biraz sonra düşman hisarın önünde, savaş düzenine girmiş bulunuyordu. Toplar başsız, gür ejdarha yavruları gibi siyah ağızlarını bedenlere çevirmişti. Türkçe bağırdılar:

—Size teklifimiz var. Elçimizi içeri alır mısınız?

Kuru Kadı:

- Alırız. Gönderin, gelsin! karşılığını verdi.

Bedenler, kalkanlı, tüfekli, oklu gazilerle dolmuştu. Palanganın ruhu, neşesi, keyfi olan iki arkadaş, bu sırada garip sözler söyleyip yine herkesi güldürüyordu. Bunların ikisine de "deli" derlerdi: Deli Mehmet, Deli Hüsrev... Serhat savaşlarında akla, hayale sığmayacak kahramanlıklar gösteren bu iki deli, hiçbir düzene, hiçbir kayda, hiçbir zapt ve rapta girmeyen, dünya şerefinde gözleri olmayan Anadolu dervişlerindendi. Her zaferden sonra kumandanları onlara rütbe, hil'at, murassâ kılıç gibi şeyler vermeye kalkınca, gülerler: "İstemeyiz fânî vücuda kefen gerektir. Hil'at daki gayretlerine ücret mükâfat, sâbâş kabul etmezlerdi. Savaş onların bayramıydı. Tüfekler, oklar atılmaya... toplar gürlemeye... kılıçlar, kalkanlar şakırdamaya başladı mı; hemen coşarlar, kendilerinden geçerler... nâralar savurarak düşman saflarına saldırırlar... alevi gözlerle izlenemeyen birer canlı yıldırım olup tutuşurlardı.

Kuru Kadı, onların herkesi güldüren tartışmalarını, saçma sapan sözlerini gülümseyerek dinlerken, elçiyi yanına getirdiler, iki deli de sustu. Herkes kulak kesildi. Bu elçi türkçe biliyordu. Küstahça tekliflerini söyledi.

Palangayı saran Zigetvar kumandanı Kıraçin'di. Yanında iki bine yakın savaşçı vardı. Grijgal'in "Vire" ile verilmesini istiyordu. Ateşe, nura, haça, İncil'e, Zebur'a yemin ediyor; çıkıp giderlerken muhafızlara hiçbir zarar dokunmayacağına söz veriyordu.

Kuru Kadı:

- Pekâlâ!.. Haydi git. Biz aramızda anlaşalım, kararımızı size öğleden sonra bildiririz! diye elçiyi aşağı gönderip kapıdan attırdı.

Sonra etrafındakilere döndü. Şöyle bir göz gezdirdi. Sırtının hafif kamburu içeri çekildi:

- İşittiniz ya, gaziler! dedi, Kıraçin haini bizim yüz on dört kişi olduğumuzu anlamış.. Üzerimize iki bin kişi ile geldi. Teklif ettiği "Vire"yi kabul etmek isteyenler varsa ellerini kaldırsın!

- ...

Kimsenin eli kalkmadı.

- Öyleyse hazır olalım. Haydi...

- Hazırız...

- Hepimiz, hepimiz...

- Hepimiz, hepimiz hazırız!

- Kılıçlarımız, kalkanlarımız yağlı.

- Oklarımız bağlı.

- Yatağanlarımız keskin...

Kuru Kadı:

- Yarabbelâlemîn...

diye ellerini kaldırdı. Bir duaya başlayacaktı. Deli Mehmet yalın kılıç karşısına dikildi. Palabıyık, gök gözlü, geniş beyaz çehresi, yeni doğmuş bir ay gibi parlıyordu:

- Duayı bırak, efendi, gel, dedi. Gazâ, duadan efdaldir.

Gel.. Lûtfet. Bize şu kapıyı aç. İşte, hepimiz hazırız. Şu ayağımıza gelen gazâ fırsatını kaçırmayalım.

Kuru Kadı'nın elleri aşağı düştü. Deli Hüsrev de arkadaşının yanına sokulmuştu. Bütün gaziler bu iki delinin arkasına üşüştü. Sanki bir anda hepsi birden deli oldular... Hepsi bir ağızdan:

- Aç bize kapıyı, aç!..

diye bağırmaya başladılar. Kuru Kadı'nın iri patlak gözleri yaşardı. Yüzü sapsarı oldu. Uzun siyah sakalı kımıldadı. İki deliyi bile titreten, bütün gazilerin saçlarını ürperten kutsal bir nasihat ahengi kadar tesirli sesiyle haykırdı:

Devamı Var

Açıklama:

Bu kupondan 2 tane kesip gönderen Deli Balta Okuyucuları şu imkanlara sahiptir.

1- Türkiye Çocuk Dergisine 1.200.- Lira yerine 1.000.- Lira'ya 1 yıllık abone olabilirler.

2- Türkiye Gazetesi'nin yayınladığı kitaplarda % 30 tenzilat yapılır.

3- Dağıttığımız yabancı pullardan 5 tane alabilir.

2 kuponla yukarıdaki üç imkândan ancak biri seçilebilir.

Yabancı pul almak isteyenler gönderecekleri zarfın üzerinde kendi adresleri ve 20 Liralık posta pulu yapıştırılmış ikinci bir zarf koymaları lâzımdır.

● ADRES:

Nuruosmaniye Cad. Yeşilay Işhanı No: 17/1-14 Cağaloğlu-İSTANBUL

DELİ BALTA

% Tenzilat kuponu

YURT DIŞI ABONE KAMPANYAMIZA SİZ DE KATILIN.

Yurtdışında bir arkadaşınız akrabanız tanıdığınız olabilir. Siz yayınlarımızı biliyorsunuz. Onlar da bilsin, mahrum kalmasınlar. Bize adreslerini bildirin, bedava örnek sayı gönderelim Tercihi kendileri yapsınlar.
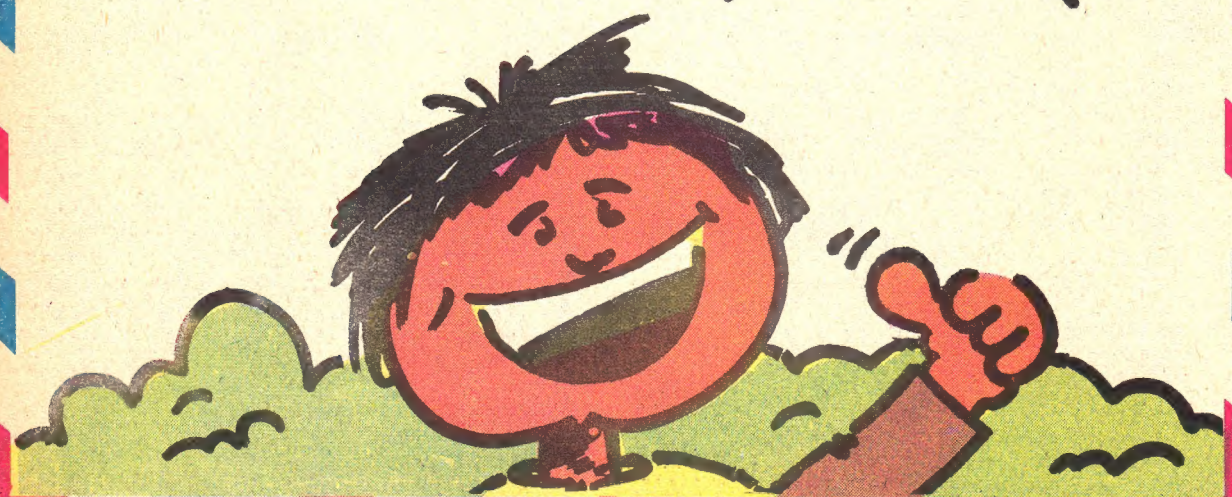
..... Bekliyoruz.